

28. CHIẾN DỊCH CHIẾM THÀNH AI VÀ MIỀN TRUNG CANAAN (Gs 7-10)

Đánh chiếm được Giêricô tạo cơ hội cho dân Israen tiến vào miền trung đất Canaan. Vùng đất có tầm chiến lược quan trọng kế tiếp là thành Ai, là nơi đòi buộc phải tiến chiếm vì nó là cửa ngõ để vào miền thung lũng dẫn đến miền tây đất Canaan.

Giống như ông đã làm với Giêricô, Giôsuê gọi người đi Ai để dò thám tình hình. Tự tin quá đáng bởi thành công vừa qua, những người này đã cố vấn sai lầm khi họ trở về bá cáo rằng: *“Đừng đưa cả dân lên! Chỉ cần khoảng hai hoặc ba ngàn người lên mà đánh. Đừng làm khổ toàn dân trong vụ này vì bọn kia không đông lắm.”* Một đạo quân nhỏ được gọi tiến lên con dốc, nhưng khi quân đồn trú trong thành Ai xông ra tấn công, quân Israen bỏ chạy khi chưa đánh đấm gì cả. Trong thất bại này họ nhìn thấy Chúa đã rút cánh tay dẫn lối của Ngài. Họ nhận ra rằng họ không thể chỉ cậy dựa vào sức riêng mình được. *“Không phải nhờ thế lực, cũng chẳng phải nhờ sức mạnh mà nó hoàn thành công việc Ta trao phó, nhưng là nhờ thần khí của Ta, Đức Chúa các đạo binh phán”* (Dacaria 4:6)

Lỗi của một người là nguyên nhân của việc thất trận. (Israen đã thành một quốc gia nên không ai được hành động một mình). Akhan đã dẫu một số chiến lợi phẩm, đây là những vật có án biệt hiến, (toàn bộ chiến lợi phẩm được dâng hiến cho TC, nên không ai được cất giữ cho riêng mình) (7:13). Một mình Akhan phạm tội nhưng chúng ta đọc thấy rằng: *“Israen đã phạm tội, hơn nữa, chúng đã vi phạm giao ước mà Ta đã truyền cho chúng phải giữ; chúng đã dám lấy trộm, giấu đi và bỏ vào đồ đoàn của chúng”*. (7:11) Tội lỗi không chỉ ảnh hưởng đến một mình người ấy. Không ai sống cho riêng mình. Một em bị chicken box có thể lây lan ra cả trường. Một vài người bị cúm có thể lây lan cả nước. Tội của một người trở thành tội của cả cộng đoàn.

Mỗi tội ta phạm sẽ săn đuổi ta đến cùng, sẽ tìm ra ta và bắt ta trả nợ. Hãy biết rằng, không có một tội nào phạm trên mặt đất này mà người phạm tội đó không phải trả giá cho tội mình. Ta có thể trốn tránh luật lệ của con người. Nhưng ta không thể trốn tránh luật lệ của TC.

Chương 8 nói cho chúng ta về việc chiếm thành Ai lần thứ nhì. Lần này họ là kẻ chiến thắng. Cuộc đánh chiếm lần này là một chiến lược quân sự đúng đắn. Khi làm việc cho Chúa chúng ta luôn phải công nhận giá trị của lý trí con người, nhưng có chiến lược mà không có sự vâng lời thì không có giá trị gì cả. Ông Moody đã nói, *“Hãy làm việc như mọi sự đều tùy thuộc ở bạn, và cầu nguyện như mọi sự đều tùy thuộc nơi Chúa”*.

Trong chương 9 & 10 danh tiếng của Israen bắt đầu lan xa và rộng. Các vua của miền Canaan tập hợp thành một liên minh chống lại đoàn quân xâm lược. Người Ghip-ôn lập mưu ký hiệp ước với Israen. Khi biết được ông Giôsuê kết án họ ‘phải chặt củi, múc nước cho toàn thể cộng đồng’. (9:21)

Rồi ông Giôsuê phá tan quân liên minh. Chúa dùng mưa đá và cho mặt trời ngừng lại để giúp các chiến binh Israen. (10: 10-11, 13).

“Hỡi mặt trời, hãy dừng lại trên thành Ghip-ôn” (10:12). Những việc bình thường sẽ ngừng lại khi việc của Chúa đang xảy ra.